

Rozjímanie na stredu 30. týždňa v Cezročnom období

Rozjímanie na stredu 30. týždňa
v Cezročnom období.

Navrhované témy sú: spoločný
záujem; krehkosť nie je
prekážkou; spása je na dosah
každému.

JEDNÉHO DŇA, keď Ježiš „prechádzal
mestami a dedinami a učil. Ktosi sa
ho spýtal: *Pane, je málo tých, čo budú
spasení?*“ (Lk 13, 22-23). Takto
formulovaná otázka dáva tušiť
beznádej. Obsahuje skryté
podozrenie, ktoré v istom zmysle
zdieľame všetci: Je spása len pre

niekoľko privilegovaných? Budem medzi nimi? Stačí to, čo robím, aby som vstúpil do Božieho kráľovstva? Zdá sa, že Kristus tento odtieň pochopil. Ale jeho odpoveď, ktorá nás ani zďaleka neukľudňuje, skôr potvrdzuje naše obavy: „Usilujte sa vojsť tesnou bránou, lebo hovorím vám: Mnohí sa budú pokúšať vojsť, a nebudú môcť“ (Lk 13, 24). Pán potvrdzuje, že spása si vyžaduje úsilie, a zároveň vyjadruje, že samotné osobné úsilie nestačí: mnohí sa budú snažiť, ale nebudú môcť. Pán, ktorý „chce, aby všetci ľudia boli spasení“ (1 Tm 2, 4), nás upozorňuje, že nebo si nezaslúžime len dobrými skutkami, ale že nebo je darom udeleným tým, ktorí odpovedajú na milosti.

Aká je teda cesta spásy? Ježiš to v tomto úryvku výslovne nehovorí, ale poukazuje na niektoré indície, čo nestačí. „Keď pán domu vstúpi a zatvorí dvere, postavíte sa vonku a

začnete klopať na dvere a hovoriť: Keď hospodár vstane a zatvorí dvere a vy zostanete vonku, začnete klopať na dvere a volať: ‚Pane, otvor nám!‘ A on vám povie: ‚Ja neviem, odkiaľ ste!‘ Vtedy začnete hovoriť: ‚Jedli sme s tebou a pili, na našich uliciach si učil.‘ Ale on vám povie: ‚Ja neviem, odkiaľ ste: odíďte odo mňa všetci, čo pášete nepravosť!‘“ (Lk 13, 25-27).

Týmto obrazom Ježiš ukazuje, že na to, aby sme sa dostali do neba, nestačí poznať Ho povrchné, mať nejasnú predstavu o jeho osobe a jeho učení. Istým spôsobom nás pozýva, aby sme s ním mali osobný vzťah, aby sme viedli život modlitby, aby sme vyšli z anonymity davu a stali sa jeho učeníkmi. „V tomto úsilí o identifikovanie sa s Kristom,“ povedal svätý Josemaría, „rozlišujeme ako keby štyri stupne: hľadať Krista, nájsť Krista, stýkať sa s Kristom, milovať Krista. Zrejme ste už pochopili, že sa nachádzate ešte

len v prvej etape. Hľadajte ho túžobne, hľadajte ho v sebe zo všetkých síl. Keď to budete robiť naozaj usilovne, odvažujem sa vám zaručiť, že ste ho už vlastne našli, že ste ho začali spoznávať a milovať, a začali tak spoločnú konverzáciu v nebi“[1].

„TAM BUDE plač a škrípanie zubami, až uvidíte, že Abrahám, Izák, Jakub a všetci proroci sú v Božom kráľovstve, a vy ste vyhodení von“ (Lk 13, 28). Ježiš pokračuje vo svojej reči. V týchto slovách, ktoré nám môžu znieť prísne a negatívne, je však veľký nádyh nádeje, pretože Pán hovorí o ľuďoch, ktorí vošli úzkou bránou a boli spasení. A nie sú to úplne cudzie postavy. Ich príbehy poznáme z Písma a vidíme, že neboli bezchybné. Mali slabosti a chyby, ako ich máme aj my. Ježiš nám teda dáva vidieť, že

krehkosť nie je prekážkou, ktorá zatvára nebeskú bránu.

„Tak sa budem radšej chváliť svojimi slabosťami,“ píše svätý Pavol, „aby vo mne prebývala Kristova sila. Preto mám záľubu v slabostiach, v potupe, v núdzi, v prenasledovaní a v úzkostiach pre Krista; lebo keď som slabý, vtedy som silný“ (2 Kor 12, 9-10). Svedectvo tých, ktorí nás predišli, nám ukazuje, aká je cesta k svätosti: nespočíva vo vedení bezúhonnej existencie, ale v tom, že dovolíme Božiemu milosrdenstvu, aby osvetľovalo náš zápas o čoraz väčšie stotožnenie sa s Ježišom. Koniec koncov je to On, kto chápe „našu slabosť a priťahuje nás k sebe akoby po naklonenej rovine, túžiac, že sa budeme snažiť posunúť sa každý deň o trochu vyššie“[2].

Samozrejme, aby sme mohli prijať túto milosť, musíme si priznať svoje chyby. „Aby však milosť mohla

vykonať svoje dielo, musí odhaliť hriech, aby tak obrátila naše srdce a udelila nám *spravodlivosť pre večný život skrze Ježiša Krista, nášho Pána* (Rim 5,21) . Podobne ako lekár, ktorý vyšetrí ranu skôr, ako by ju liečil, aj Boh svojím slovom a svojím Duchom vrhá živé svetlo na hriech“[3].

Jednoduché poznanie našej krehkosti Ježiša pohne a spôsobí, že sa k nám priblíži, keď ho najviac potrebujeme.

.....

NA KONCI úryvku Ježiš neuspokojil našu zvedavosť: nepovedal, či bude spasených veľa alebo málo. Dost jasne však povedal, že spasenie si vyžaduje úsilie, ale že toto úsilie je v dosahu všetkých. Kritériá na to, aby sa človek dostal do neba, sú pre všetkých rovnaké. Preto „prídu od východu i západu, od severu i od juhu a budú stolovať v Božom kráľovstve“ (Lk 13, 29).

Brána neba, svätosť, hoci je úzka, je otvorená pre všetkých bez rozdielu. „Ježiš nikoho nevylučuje. Možno mi niekto z vás povie: *Ale, Otče, určite som vylúčený, lebo som veľký hriešnik: robil som zlé veci, v živote som urobil veľa takýchto zlých vecí.* A ja mu poviem: *Nie, nie si vylúčený! Práve preto si uprednostnený, pretože Ježiš uprednostňuje hriešnika, aby mu odpustil, aby ho miloval. Ježiš na teba čaká, aby ťa objal, aby ti odpustil. Neboj sa: čaká na teba“*[4].

Boh počíta s tým, že každý z nás bude šíriť toto univerzálne volanie k svätosti medzi všetkých ľudí. „Tí, čo našli Krista, sa nemôžu uzavrieť do svojho okruhu: bolo by smutné takéto obmedzovanie sa! Musia sa otvoriť ako vejár, aby sa dostali ku všetkým dušiam. Každý jeden musí vytvoriť — a rozširovať — svoj okruh priateľov, na ktorých by vplýval svojou profesionalitou, svojim správaním, svojím priateľstvom,

usilujúc sa o to, aby Kristus vplýval
prostredníctvom tejto prestíže, tohto
správania, tohto priateľstva“[5].
Môžeme prosiť Pannu Máriu, aby
nám dala srdce podobné srdcu jej
Syna, vždy otvorené pre ľudí v
ťažkostiach.

[1] Svätý Josemaría, *Boží priatelia*,
bod 300.

[2] Svätý Josemaría, *Ísť s Kristom*,
bod 75.

[3] *Katechizmus Katolíckej Cirkvi*, bod
1848.

[4] František, *Anjel Pána*, 25-
VIII-2013.

[5] Svätý Josemaría, *Brázda*, bod 193.

pdf | document generated
automatically from [https://opusdei.org/
sk-sk/meditation/streda-30-tyzdna-v-
cezrocnom-obdobi/](https://opusdei.org/sk-sk/meditation/streda-30-tyzdna-v-cezrocnom-obdobi/) (24.03.2026)